

[Socialministeren.]

i Løbet af 1936. Det er rigtigt, at der, som ogsaa af det ærede Medlem hævded, blev Enighed i et Underudvalg, men at det ikke lykkedes at gennemføre Enigheden i de to Hovedorganisationer. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvilken af Hovedorganisationerne der var Skyld i, at man ikke naaede til et Resultat; men det ærede Medlems Bemærkninger her har gjort det nødvendigt for mig i alt Fald at tidsfæste Begivenhederne, saa det ikke er muligt at tage fejl af dem. Mit Ønske er — og derfor er Lovforslaget ændret netop i § 5 —, at der maa kunne opnaas Enighed; det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen sagde, at først fra 1. Oktober skal Loven træde i Kraft, idet det er Meningen, at man fra Organisationernes Side tilvejebringer en Ordning, der for hvert enkelt Fag træffer den mest praktiske Ordning under Hensyn til de Vilkaar, som Loven i øvrigt byder, og det synes jeg i og for sig, at Arbejdsgiverne kunde have Grund til at være tilfredse med. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at denne Lovgivning skal virke produktionsgenerende eller produktionsindskrænkende, det er Hensigten, at den skal virke arbejdsfordelende, og gennemført paa forstandig Maade, uden Hensyn til de politiske Interesser, de forskellige Partier kan have i at bevare den størst mulige Arbejdsløshed, vil jeg dog i øvrigt have Lov til at sige, at hvis man vil se samfundsmæssigt, og ogsaa nationaløkonomisk og statsøkonomisk paa disse ... (*Prieme*: Det kan man ikke sige, Hr. Minister, at der er nogen Partier, der er interesseret i at opretholde Arbejdsløsheden). Jo, selvfølgelig kan jeg sige det. (Det er ikke sandt). Jeg taler nemlig med fuld Ret herfra. (*Prieme*: Det er ikke sandt). Altsaa, hvis man virkelig for Alvor vil sige ... (Afbrydelse af *Prieme*).

Formanden: Jeg beder om, at man vil lade være med at afbryde Taleren.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg har altid været saa høflig, jeg maa maaske sige saa kultiveret en Taler, at jeg har kunnet taale at høre andres Opfattelser. Det er beklageligt, at det ærede Medlem ikke er i Stand til det, men det forandrer jo ikke den Realitet, som jeg taler om her, at hvis man fra Oppositionspartiernes Side var i Stand til at se bort fra politiske Formaal og vilde se virkelig samfundsmæssigt paa det, se kommunal- og nationaløkonomisk paa Vilkaarene, vilde man erkende og maatte man erkende, at her er Tale om For-

anstaltninger, som, forstandigt gennemført, saadan at de ikke virker generende eller fordyrende paa Produktionen, skaber større Arbejdsmuligheder, faar flere Arbejdere i Virksomhed og dermed de offentlige Understøttelser bragt ned. Det er Hovedformaalet med denne Lovgivning. Det havde jeg Anledning til allerede i forrige Rigsdags-samling at gøre opmærksom paa, og det fremhæver jeg igen her i Aften, og jeg ved, at der langt ind i de Kredse, som de to ærede Medlemmer Hr. Boeck-Hansen og Hr. Prieme tilhører, i Virkeligheden findes en god social Forstaaelse for at gennemføre en Lovgivning af denne Art, gennemføre den paa den Maade, som Hensigten er, ved forstandige Aftaler med Organisationerne, hvor man Fag for Fag kan tage de skyldige Hensyn, der skal tages til de forskelligartede Vilkaar, der kan være i de enkelte Fag, saaledes at man faar beskæftiget de flest mulige Mennesker, og saaledes at man ikke faar flere til at gaa ledige og hæve Understøttelse end højst nødvendigt. Enhver, der ud fra virkelig saglige Synspunkter vil bedømme dette Lovforslag — navnlig med Henblik paa den Ændring, der er sket, siden det sidst var forelagt, og hvorved der er skabt Muligheder for, at Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne inden for alle Erhverv, der rammes af denne Lovgivning, kan enes i Løbet af et halvt Aar om forstandige Regler —, maa indrømme, at det i Virkeligheden vil være en for hele vort Samfund lykkelig Lovgivning, vi her kommer ind paa.

Jeg skal ikke her beskæftige mig med alle de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Koefoed fremsatte; jeg ved jo af Erfaring, at man fra visse Sider overhovedet ikke er i Stand til at tale om noget som helst Lovforslag uden at komme ind paa Forholdene i Landbruget. Jeg skal ikke rette nogen som helst Bebrejdelser i den Anledning; det er ikke helt umuligt, at hvis jeg selv tilhørte et Erhverv, der var i den samme Trang, som det paastaas Landbruget er i, vilde jeg gøre det samme, men det Spørgsmaal hører jo ikke hjemme under Behandlingen af dette Lovforslag. Naar det ærede Medlem siger, at vi vil lægge Hindringer i Vejen for Erhvervene, saa har jeg allerede sagt, at det er ikke Meningen, og naar det ærede Medlem taler om Slakteriarbejdere og Mejeriarbejdere og andre, gælder jo det samme her: at i det Øjeblik, der er Enighed om Overenskomster mellem de paagældende Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer og disse kan godkendes som liggende paa Linie med det, der